

Набуває чинності з 01.01.2020 р.
Наказ № 29 від 04.02.2020 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
на засіданні Вченої Ради ОДЕКУ
«31» жовтня 2019 року

Ректор ОДЕКУ

_____ Степаненко С.М.

ПОЛОЖЕННЯ

про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Одеського державного екологічного університету

1. Загальні положення

1.1. Це положення розроблене на підставі Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 800, і визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників (далі – працівники) Одеського державного екологічного університету (далі – університет), включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Працівники університету підвищують свою кваліфікацію згідно з цим Положенням щонайменше один раз на п'ять років.

1.3. Метою підвищення кваліфікації працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Під час підвищення кваліфікації працівники можуть виконувати завдання з:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);
- набуття досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
- формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

1.4. Працівники університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (окрім держав, в яких проходження кваліфікації не дозволяється чинним законодавством України). Працівники можуть підвищувати свою кваліфікацію в університеті згідно з цим Положенням.

1.5. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з працівниками університету.

1.6. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації працівників установлюється в кредитах ЄКТС (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою. Цей обсяг протягом останніх п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.

Ректор, проректора, декани факультетів та директор інституту, завідувачі кафедр, завідувач відділу аспірантури та докторантури, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються вченою радою університету.

1.7. На час підвищення кваліфікації працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від освітнього процесу в обсязі, визначеному законодавством, за працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

2. Види, форми та організація підвищення кваліфікації працівників

2.1. Працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- стажування;
- участь у конференціях, семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

2.2. Підвищення кваліфікації працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації університету на певний рік, затверджується і виконується відповідно до цього Положення.

Працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації університету на відповідний рік згідно з цим Положенням.

2.3. Такі види діяльності працівників, як участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня або вищої освіти, а також участь у конференціях, семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, що мали місце поза межами плану підвищення кваліфікації університету, визнаються як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

2.4. Працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації). Працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

2.5. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа–підприємець, що провадить освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам.

Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або в університеті, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

2.6. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

Програма також може містити інформацію про:

- розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строки виконання програми;
- місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;
- вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
- графік освітнього процесу;
- мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;
- академічні, професійні можливості за результатами опанування програми;
- можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;
- додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
- документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

2.7. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації. Стажування працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах. Один день стажування оцінюється в 0,2 кредиту ЄКТС.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її тему (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у кредитах ЄКТС та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження

стажування працівником.

Між університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників, і індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

Стажування працівників може здійснюватися в університеті, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

2.8. Пропозиції до плану підвищення кваліфікації університету (Додаток А) на наступний рік подаються відділу забезпечення якості освітньої діяльності кафедрами та іншими підрозділами університету до 20 листопада поточного року.

Відділ забезпечення якості освітньої діяльності подає на затвердження методичній раді план підвищення кваліфікації університету у листопаді кожного року.

3. Визнання документів про підвищення кваліфікації

3.1. Результати підвищення кваліфікації працівників в університеті, за винятком інформальної освіти, не потребують визнання вченою радою факультету або інституту та враховуються при обліку методичної роботи працівників університету.

3.2. У документі, який видається за результатами проходження підвищення кваліфікації працівникам університету, повинні бути зазначені:

– повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації працівникам університету;

– тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у кредитах ЄКТС;

– прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) працівника, який підвищив кваліфікацію;

– опис досягнутих результатів навчання;

– дата видачі та обліковий запис документа;

– найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

3.3. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченої ради факультету.

ту або інституту.

3.4. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено п. 3.2, та потребують визнання вченою радою факультету або інституту згідно з цим Положенням.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), які містять неповну інформацію, що визначена п. 3.2, потребують визнання вченою радою факультету або інституту згідно з цим Положенням.

3.5. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти через творчу роботу, а саме підготовки наукової та навчально-методичної літератури, розробки електронного освітнього ресурсу тощо) працівниками, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації, який має містити інформацію про:

- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у кредитах ЄКТС згідно з чинними на дату проходження підвищення кваліфікації Нормами для розрахунку і обліку методичної і наукової роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників університету;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дата проходження підвищення кваліфікації.

3.6. Працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до відділу забезпечення якості освітньої діяльності університету заяву з клопотанням про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

Відділ забезпечення якості освітньої діяльності принаймні двічі на рік подає на розгляд вчених рад факультетів та інституту перелік працівників, підвищення кваліфікації яких має бути визнане, із зазначенням суб'єктів та дат проходження підвищення кваліфікації.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету або інституту заслуховує працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації та приймає рішення про визнання або невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада може надати рекомендації працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації університету до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

Результатом підвищення кваліфікації працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

3.7. Вчена рада факультету або інституту визнає підвищення кваліфікації працівників університету шляхом їх участі у конференціях, семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо та визначає його обсяг (кредитність) у кредитах ЄКТС, користуючись:

- поданими документами підвищення кваліфікації;
- чинними на дату проходження підвищення кваліфікації Нормами для розрахунку і обліку методичної і наукової роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників університету;
- іншими документами, поданими на розгляд вченій раді факультету або інституту.

3.8. Участь працівників у програмах академічної мобільності визнається вченими радами факультетів або інституту як підвищення кваліфікації працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж один кредит ЄКТС на рік.

3.9. Працівники можуть направлятися університетом на наукове стажування, у тому числі довгострокове, до інших наукових установ та вищих навчальних закладів, у тому числі за кордон. Направлення працівника на наукове стажування відбувається за процедурою, визначеною Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Наукове стажування працівників може бути визнане як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників. Один тиждень наукового стажування працівників зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі одного кредиту ЄКТС.

3.10. Результати інформальної освіти (самоосвіти) працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, визнаються як підвищення кваліфікації працівників вченими радами факультетів або інституту.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше одного кредиту ЄКТС на рік.

3.11. Здобуття першого, другого, третього або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньої програми у кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня доктора наук становить 6 кредитів ЄКТС.

4. Підвищення кваліфікації в університеті

4.1. Кваліфікацію в університеті можуть підвищувати як його працівники,

так і працівники інших закладів освіти, установ, організацій та підприємств, а також фізичні особи. У цьому разі університет виступає в ролі суб'єкта підвищення кваліфікації.

4.2. Підвищення кваліфікації, в тому числі й стажування, не працівників університету здійснюється згідно з укладеними договорами на надання освітніх послуг.

4.3. Програми підвищення кваліфікації за ліцензованими спеціальностями складаються випусковими кафедрами університету згідно з п. 2.6 цього Положення, подаються до Центру післядипломної освіти університету і затверджуються на методичній раді університету.

Програми підвищення кваліфікації оприлюднення на офіційному веб-сайті університету.

Індивідуальні програми стажування складаються кафедрами університету згідно з п. 2.7 цього Положення, подаються до Центру післядипломної освіти і затверджуються проректором з навчально-методичної роботи.

4.4. Відповідальним за організацію підвищення кваліфікації, в тому числі й стажування, в університеті є Центр післядипломної освіти університету. Відповідальними за проведення підвищення кваліфікації, в тому числі й стажування, в університеті є кафедри університету, на яких були складені програми підвищення кваліфікації або індивідуальні програми стажування.

Відділ забезпечення якості освітньої діяльності університету здійснює допомогу в організації підвищення кваліфікації для працівників університету у вигляді участі у конференціях, семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, які проводяться в університеті.

4.5. За результатами проходження підвищення кваліфікації в університеті видається документ про підвищення кваліфікації затвердженої форми. Спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку цих документів затверджується наказом по університету.

4.6. Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації за ліцензованими спеціальностями оприлюднюється на офіційному веб-сайті університету протягом 15 календарних днів після їх видачі та містить таку інформацію:

- прізвище та ініціали (ініціал імені) працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;
- форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в кредитах ЄКТС;
- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

4.7. Видачу, облік та оприлюднення документів про підвищення кваліфікації здійснює Центр післядипломної освіти університету.

Пропозиції щодо підвищення кваліфікації працівників у _____ році
Кафедра (підрозділ) _____

Прізвище, ініціали	Посада	Форма, вид підвищення кваліфікації	Тема, обсяг підвищення кваліфікації	Строки	Суб'єкт підвищення кваліфікації

Завідувач кафедри _____ / _____ /
(підпис) (прізвище, ініціали)